

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku

03-04/ december 2016/ Ročník XI.

25
ROKOV
1991–2016

Rok jubileí

Rok sa s rokom stretá a my s nádejou hľadáme do ďalšieho roka. Do nových diárov už teraz vpisujeme plánované podujatia, stretnutia, pracovné rokovania. A farbou zvýrazňujeme výročia, narodeniny a meniny našich blízkych. Posúvame sa v čase a veríme, že v budúcom roku sa nám podarí všetko naplánované zrealizovať. No nad našimi plánmi sa predsa len rozprestiera tajomno a my si s pokorou uvedomujeme našu ľudskú zraniteľnosť a krehkosť. O to silnejšia je naša viera, že Pán Boh presahuje vízie, plány a snaženia. A o to viac sa k Nemu upierame s prosbami o Jeho pomoc, milosť a požehnanie. Aj v Evanjelickej diakonii.

Sme vďační Pánu Bohu, že rok 2016 sme mohli dôstojne uzavrieť oslavami nášho 25. výročia. Tešíme sa, že sme sa mohli s mnohými našimi zamestnancami, spolupracovníkmi, priateľmi, podporovateľmi stretnúť na oslavách vo Zvolene či v Bratislave. Prítomnosť každého z vás bola pre nás dôležitá. A rovnako ste dôležití pre nás i vy, ktorí nás z diaľky podopierate modlitbami, dobrým slovom, podporujete nás materiálne či finančne. Všetci ste pre nás vzácní a milí. Veď spoločne tvoríme diakonickú rodinu a diakonické dielo!

Evanjelickej diakonii oslávila teda 25 rokov od obnovenia svojej činnosti. No oslavovali aj mnohé naše strediská, pripomínajúc si výročia založenia. Môžeme povedať, že rok 2016 sa niesol v duchu radosti a vďačnosti z diela, ktoré nám Pán Boh požehnal. Vstúpili sme teda spoločne do veku zrelosti a veríme, že spoločne budeme naďalej diakonickú prácu skvalitňovať a rozširovať. K tomu si úprimne vyprosujeme Božie požehnanie!

Rok 2017 bude pre našu Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku tiež jubilejným. 500. výročie Reformácie a odkaz dr. Martina Luthera bude príležitosťou k reflexii Kristovho učenia v súčasnosti. Veríme, že toto jubileum bude môcť Evanjelickej diakonii osláviť praktickými skutkami lásky tak, ako ju k tomu zaväzuje Písmo. A veríme, že skrze našu každodennú prácu sa oslávi sám Pán Ježiš Kristus.

Milí naši čitatelia, želáme vám, aby ste rok 2017 prežili v Božej milosti, zdraví, radosti a s vedomím, že nie ste sami – sme spojení totiž Božou láskou.

Zároveň vám ďakujeme za čitateľskú priazeň a v tomto čísle nášho časopisu vám prinášame rozhovory s našimi spolupracovníkmi, priateľmi, informácie zo Stredísk evanjelickej diakonie a samozrejme z našich osláv.

Pánom požehnaný rok 2017 vám za všetkých pracovníkov ústredia želá

Jana Gasperová

Referát Public relations a Fundraising ÚED

Obsah

Rok jubileí	2
Nasledujeme Kristove slová	3
Rozhodujú skutky lásky	5
Diakonická práca je službou blížnemu	6
Pane, nemám nikoho... ..	9

ZO ŽIVOTA ÚED

Ocenení Strieborným odznakom	10
Novembrové fórum	12
Upevni dielo našich rúk	12
Potravinová zbierka TESCO úspešná	13
Evanjelickej diakonii oslávila 25. výročie	14

ZO ŽIVOTA STREDÍSK ED

Návšteva kórejského reformovaného zboru	16
Víkendový pobyt	16
Netradičné otvorenie školského roka	17
Výlet do Svätého Antona	18
Privítali sme Advent	19
Neviem	19
Spoločne, s vďakou	20
Praha – operácia Andrej	21
Predvianočný svet našich najmenších	21
Adventné posedenie so seniormi	22
Pestrá jeseň života	22
Božia milosť presahuje čas	23
Sučianka rozradostila spevom	24
Výstup na vrchol	24
Výlet do vesmíru	25
Nesiete nás na modlitbách	26
Putovanie za históriou kartuziánov	27

Nasledujeme Kristove slová

Jana Tomašovičová

Sestra Jana Tomašovičová je predsedníčkou Správnej rady Evanjelickej diakonie ECAV od roku 2004, členkou Správnej rady SED Trnava od roku 2000, zborovou dozorkyňou CZ ECAV na Slovensku Trnava od roku 2006, v rokoch 2003 – 2016 pôsobila ako dištriktuálna právna zástupkyňa ZD ECAV na Slovensku. V súčasnosti je dištriktuálnou presbyterkou ZD ECAV na Slovensku, členkou Synody ECAV na Slovensku za Bratislavský seniorát. Pracuje ako vedúca odboru právneho a majetkového na Mestskom úrade v Trnave. Je absolventkou odboru právo Právnickej fakulty Univerzity Komenského. Oslovili sme teda sestru Janu Tomašovičová, aby sme čitateľom bližšie priblížili jej dlhoročnú a aktívnu službu v Evanjelickej diakonii.

V tomto roku si Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku pripomína 25. výročie od obnovenia svojej činnosti, čo je príležitosťou k reflexii práce tejto organizácie. Ako vnímate 25 rokov služby Evanjelickej diakonie, tak z pohľadu predsedníčky Správnej rady ED, ako aj človeka, ktorý vníma potreby druhých?

Pre Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku som začala pracovať v roku 2000, keď sa v Trnave zakladalo Stredisko Evanjelickej Diakonie a keď som sa potom stala členkou správnej rady nášho SED.

V tom roku som začala pôsobiť aj ako členka Správnej rady Evanjelickej diakonie. Evanjelickej diakonie už mala za sebou 9 rokov úspešnej práce, takže samotné znovuoobnovenie a realizáciu prvých projektov poznám iba z rozprávania. Z vlastnej skúsenosti, ale môžem svedčiť o tom, že takmer každý, ktorého som spoznala nepôsobil v diakonii len ako zamestnanec, alebo ako nejaký funkcionár. Ale práve naopak, ako človek, ktorý obetuje aj svoj voľný čas, finančné prostriedky, svoju prácu pre to, aby preukázal, že diakoniou – službou aj skutočne žije, že pre ňu otvára svoje srdce. Aj preto boli modlitby prosiace

o pomoc či už materiálnu, finančnú, alebo personálnu – vypočuté. Každý za seba by určite mohol dovedieť, kedy, pri akej príležitosti pocítil či priamo zažil Božiu žehnajúcu ruku. V Trnave to bolo napríklad, keď sa po takmer 10 rokov trvajúcich zápasoch o vybudovanie domova dôchodcov podarilo nakoniec budovu, ktorá sa vrátila cirkevnému zboru v rámci reštitúcií, opraviť a 4. júna 2006 uviesť do prevádzky diakonický domov dôchodcov. Takže v Trnave sme toho roku oslávili 10. výročie od tejto udalosti. Vďaka Evanjelickej diakonii našlo veľa detí domov, mladých ľudí zmysel života, seniorov opateru a prostredie pre pokojnú starobu. Diakonia poskytuje pomoc pri živelných pohromách doma i v zahraničí, humanitárnu pomoc. Tento výpočet iste nie je úplný, je mi, ale potešením, že som mohla prispieť k tejto službe, či už ako predsedníčka správnej rady alebo ako radová členka ECAV na Slovensku.

Z osláv 25. výročia ED

Dvadsaťpäť rokov je už čas dospelosti. Ako sa teda podarilo Evanjelickej diakonii dospieť? A čo ju podľa vás čaká?

Môžem hodnotiť iba posledných 16 rokov činnosti, počas ktorých v Evanjelickej diakonii pôsobím. Počas tohto obdobia narástol počet stredísk, ktoré poskytujú rôzne druhy sociálnych služieb na 22 a rozpracované je založenie ďalších. Napriek tomu, že právne prostredie týkajúce sa poskytovania sociálnych služieb sa neustále mení, Evanjelickej diakonie a jej jednotlivé strediská sú schopné takmer okamžite sa prispôbiť novým podmienkam bez negatívneho

dopadu na kvalitu alebo rozsah poskytovaných služieb. Evanjelickej diakonie sa stala značkou kvality a verím, že tento trend si udrží aj naďalej.

Ocenenie Zlatým odznakom ED

Evanjelickej diakonie je už renomovanou organizáciou so širokým spektrom sociálnych služieb. Čím je podľa vás špecifická v porovnaní s inými inštitúciami v sociálnej sfére?

Nedovoliť si hodnotiť Evanjelickej diakonie provádzaním s inými podobnými inštitúciami. Za dôležité ale považujem to, že o jej služby je záujem, že je akceptovaná štátnymi inštitúciami, aj v rámci tretieho sektora. A tiež to, že strediskám sa darí mať dostatok klientov, a že s ich službami sú klienti spokojní, ako aj to, že sú spokojní i zamestnanci, a tým všetci spoločne vytvárajú pozitívny obraz Evanjelickej diakonie v cirkvi, ale i v spoločnosti.

Vieme o vás, že sa dlhé roky angažujete v prostredí ECAV na Slovensku. Čím je pre vás táto služba prítlačivá a prečo?

Neviem či sa angažujem, jednoducho sa iba snažím využívať dary od Pána Boha podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a s vedomím zodpovednosti predovšetkým pred Ním, ale aj s vedomím zodpovednosti voči svojim predkom a aj potomkom. Dôležité je, aby som nadarmo nemíňala slová, ale aby za mňa hovorilo moje konanie, správanie, postoj, a to nielen v krízových situáciách, ale aj v bežnom živote. Podľa toho sa snažím riadiť a ako sa mi to darí, mi myslím nepríde hodnotiť.

Roky slobody priniesli aj do našej krajiny nové fenomény ako je bezdomovectvo, ohrozené postave-

nie sociálne slabých skupín a menších. Aj Evanjelickej diakonie pomáha najzraniteľnejším skupinám. Ako vnímate tento rozmer pomoci?

Každá z týchto skupín, ktorú ste vymenovali, má svoje špecifiká a každá z nich si vyžaduje osobitný prístup. Bezdomovcom sa venuje nielen tretí sektor, ale aj samosprávy a pomoc pre nich je relatívne najlepšie zorganizovaná. Je len prirodzené, že medzi organizácie pomáhajúce bezdomovcom patrí aj Evanjelickej diakonie. Okrem bezdomovectva považujem v súčasnosti za nevyhnutné zapojiť sa aj do pomoci utečencom. A to o to viac, že sa osudy týchto ľudí spájajú s tzv. utečeneckou krízou a so strachom z hroziaceho terorizmu. Strach by nás, ale nemal oberať o rozmer ľudskosti, nemali by sme zabúdať, že ako kresťania sme povinní pomáhať. Práve pomoc v krízových situáciách, bez ohľadu na rasovú alebo národnostnú príslušnosť, je príležitosťou dokázať, že nezabúdame na Kristove prikázanie lásky a že naša viera je skutočná. Podobne to platí aj pre marginalizované komunity.

Z ocenenia pri 20. výročí ED

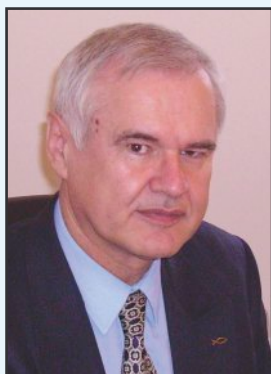
A na záver, čo by ste zaželeli Evanjelickej diakonii do ďalších rokov služby?

Moje želanie Evanjelickej diakonii a zároveň aj našej cirkvi vystihuje verš z piesne Juraja Tranovského z Cithary Sanctorum: „Chraň cirkve lodičku proti svätej zlosti; Chraň hrstku maličkou pri pravých známosti; Zbav úkladů ďábelských, pohoršení ľudských, Zmocni v víre a v cnosti, Po zdejší žalosti přived' do radosti.“

Eva Bachletová
publicistka a spisovateľka

Foto: Eva Bachletová a archív ED

Rozhodujú skutky lásky

Ján Huba

Brat Ján Huba pôsobil vo funkcii riaditeľa Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku od roku 2001 do roku 2015. Pôvodným povoláním elektroinžinier, ktorý popri zamestnaní aktívne 40 rokov pracoval v Cirkevnom zbore ECAV Legionárska v Bratislave. V tomto prostredí vyrástli aj jeho tri

deti, ktoré v duchu kresťanských hodnôt vychovali aj svoje deti. V súčasnosti žije na dôchodku a spolu s manželkou sa teší z duchovného rastu svojich vnúčat. Brat Ján Huba spojil svoj profesionálny život s Evanjelickou diakoniou a formoval jej súčasný profil. Do služby vždy vkladal svoje láskavé srdce, pevnú kresťanskú vieru a s nadšením povzbudoval ostatných v diakonickej práci. Položili sme mu preto niekoľko otázok, aby sme sa spoločne zamysleli nad cestou, ktorú jubilujúca Evanjelická diakonia prešla.

S riaditeľmi stredísk ED

Keď sme v roku 2006 publikovali rozhovor v prvom čísle nového časopisu Diakonia.sk, oslavovala Evanjelická diakonia svoje 15. výročie. V tom čase mala Evanjelická diakonia 12 stredísk, dnes 22. Ako vnímate posun v čase v Evanjelickej diakonii?

Ako ste spomínali v roku 2006 mala Evanjelická diakonia 15. výročie a 12 stredísk, dnes pri 25. výročí má 22 stredísk, myslím si, že nielen ja, ale väčšina ľu-

dí v Evanjelickej a.v. cirkvi vníma, že táto práca je veľmi potrebná. Keby nie, tak v tejto dobe za podmienok aké sú, by tak rýchlo nenapredovala.

Dlhé roky ste pôsobili ako riaditeľ Evanjelickej diakonie, na ktoré momenty si spomínate najradšej?

V Evanjelickej diakonii som pôsobil 14 rokov a bol som pri zrode mnohých stredísk, projektov. Ťažko povedať, na ktoré momenty spomínam najradšej. Vnímam to ako narodenie dieťaťa: sprevádza ho radosť rodiča, potom sleduje jeho vývoj, rast, úspechy aj pády, ale stále rastie, rozvíja sa a zrazu je z dieťaťa plnohodnotný, vzácny dospelý človek. A tak som vnímal každý projekt, stredisko.

Evanjelická diakonia sa počas 25 rokov obnovenia činnosti stala modernou sociálnou službou našej spoločnosti. Ako hodnotíte tento vývoj?

Rád spomínam na spoluprácu s každým, kto naozaj chcel pracovať. Vzor sme mali v nemeckej cirkvi, kde je diakonická práca na vysokej úrovni. Oni nám ukázali, že treba chcieť a potom to ide a po čase prídu výsledky.

S nemeckými partnermi

Evanjelická diakonia je zriadená Evanjelickou cirkvou a.v. na Slovensku, takže jej duchovné zameranie je zrejmé. Ako ľudia, ktorí nepatria do cirkvi, vnímajú duchovný koncept diakonie?

Ľudia, čo nepatria do cirkvi majú v dnešnej dobe už dosť slov, často nechcú počúvať čo cirkev ponúka a tu majú miesto skutky. Skutky lásky, praktickej pomoci. Evanjelická diakonia nerozlišuje pomoc podľa

IV. Ev. cirkevné dni v Spišskej Novej Vsi

konfesie, a to ľudia často prekvapuje. Stále platí, že keď má niekto problém, bolesť a pomôžete mu ho riešiť, minimálne sa zamyslí, prečo to robíte a tu potom, ak sa pýta, je možnosť svedčiť.

II. Ev. cirkevné dni v Žiline

A na záver, čo by ste Evanjelickej diakonii zaželeli do ďalších rokov?

Čo by som zaželel do ďalších rokov? Všetkým mojim bývalým spolupracovníkom želim, aby ich neopúšťala tá úžasná ochota, to veľké nadšenie a láska k práci, bez toho sa to nedá robiť. A k tomu, aby prácu aj naďalej žehnal Hospodin.

*Eva Bachletová
publicistka a spisovateľka*

Foto: archív ED

Diakonická práca je službou blížnemu

Rok 2016 bol pre Evanjelickej diakonie jubilejným. 25. výročie obnovenia svojej činnosti si vo Zvolene a Bratislave pripomenu-

Ján Gasper

la ocenením úspešných zamestnancov, ako aj slávnostným koncertom. Práve počas osláv výročia Ján Gasper, poverený vedením Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku pripomenul Božiu pomoc, vďaka ktorej sa podarilo spoločne vybudovať výnimočné diakonické dielo slúžiace celej našej spoločnosti. Vyzdvihol osobné nasadenie, obetavosť, nadšenie, spolupatričnosť pracovníkov diakonie, ktorí do svojej služby vkladajú nielen svoje schopnosti, ale často aj voľný čas či finančné prostriedky. Ján Gasper pracuje na ústredí Evanjelickej diakonie od roku 1999 a dlhé roky pôsobil na Referáte Ekonomicko-technického a právneho zabezpečenia. Od roku 2008 bol zástupcom riaditeľa Evanjelickej diakonie a od roku 2015 je poverený jej vedením. Počas sedemnástich rokov práce na ústredí Evanjelickej diakonie intenzívne zúročuje svoje technické, ekonomické, právne vedomosti, a tým prispieva k rozvoju celej organizácie.

Súčasný tím ústredia ED

Sedemnášť rokov pracujete na ústredí Evanjelickej diakonie, ako teda vnímate 25 rokov Evanjelickej diakonie v novej slobode?

Rok 1989 predstavoval veľkú zmenu, umožnil realizovať veci, ktoré dovtedy boli nemysliteľné. Bolo to obdobie eufórie z toho, čo všetko bude možné, čo všetko nám to prinesie. Mysleli sme predovšetkým na pozitívne veci, až tie negatívne skutočnosti, ktoré neskôr nastali, nás vrátili „na zem.“ Nevieť posúdiť, do akej miery si ľudia, ktorí boli za obnovením činnosti Evanjelickej diakonie tým, že zriadili novú organizáciu uvedomovali, aký výrazný prvý krok pre obnovenie diakonickej práce v ECAV urobili. Som veľmi rád, že na tento ich počin, Evanjelická diakonia už ako organizácia úspešne nadviazala. Dnes máme 22 Stredísk evanjelickej diakonie, zamestnávame cca 365 zamestnancov, poskytujeme služby cca 800 klientov. Okrem toho tu máme ešte humanitnú, rozvojovú pomoc, dobrovoľníctvo a vzdelávanie. Som presvedčený o tom, že tých 25 rokov sa nám podarilo vo veľkej miere využiť na obnovenie diakonickej práce v ECAV, ktorá bola v predchádzajúcich 40 rokoch nemožná.

IV. Evanjelické cirkevné dni v Spišskej Novej Vsi

Pôsobili ste dlhé roky ako vedúci Referátu ekonomicko-technického a právneho zabezpečenia a v ostatnom čase poverený vedením Evanjelickej diakonie. Čím je podľa vás práca v diakonii osobitá?

Práca v diakonii predstavuje obrazne povedané spojenie „nehmotného – duchovného sveta“ s „hmotným – reálnym svetom.“ Prenášame kresťanské hodnoty do hmatateľnej podoby tým, že pomoc „núdznemu“

v každej podobe (hmotnej aj nehmotnej) má pre neho hmatateľnú podobu. Z môjho pohľadu ide o veľmi kreatívny typ práce, ktorý mám osobne rád. Ide o prácu, kde sa vždy niečo deje, obrazne povedané treba používať „silu“ (tým, že nás je na ústredí málo, manuálne práce musíme robiť všetci) aj „hlavu“ (neustále hľadáme cesty ako prácu Evanjelickej diakonie rozvíjať a problémy, ktoré treba riešiť nás tiež neobchádzajú).

Ako plynul čas, vznikali nové strediská Evanjelickej diakonie, prichádzali, ale aj odchádzali pracovníci. Dnes môžeme hovoriť aj o prirodzenej generáčnej výmene. Na koho si radi spomínate z toho širokého spektra spolupracovníkov či už na ústredí diakonie alebo v strediskách?

Počas tých 25 rokov prešlo Evanjelickou diakoniou nespočetné množstvo ľudí. Niektorí u nás pracovali, iní pracujú dodnes. Pre našu prácu sú však veľmi dôležití aj ľudia, ktorí nám pomáhajú finančnými, alebo materiálными darmi. Ďalší pomôžu svojou prácou, iní radou alebo kontaktom. Je pre mňa veľmi ťažké, a vlastne ani neviem, či by bolo vôbec možné nejako objektívne vymenovať všetkých ľudí, ktorí zanechali nezmazateľnú stopu v Evanjelickej diakonii za tých 25 rokov. Ak by som však zostal čisto v osobnej subjektívnej rovine, uviedol by som mená ako sestra farárka Zuzana Kolárovská, prvá riaditeľka ED ECAV, pani Marta Švajlenová, ktorá ako stavebný dozor bola takmer pri každom našom – dnes existujúcom stredisku a samozrejme pán Ján Huba, ktorý ako riaditeľ ED ECAV stál na čele Evanjelickej diakonie 14 rokov.

Z oceňovania Strieborného odznaku

Ján Gasper a Ján Huba

Evanjelická diakonia okrem budovania a rozvoja stredísk zastrešuje aj humanitárnu a rozvojovú prácu. Pomáha zbierkami či praktickou pomocou. Ako reaguje verejnosť, keď ju oslovujete s finančnými zbierkami? A aké máte osobné skúsenosti z humanitárnej pomoci priamo v teréne – doma či v zahraničí?

Pre humanitárnu katastrofu je príznačné, že v určitom zväčša nepredvídateľnom okamžiku je potrebné na jednom mieste vynaložiť väčší objem finančných prostriedkov alebo zabezpečiť väčšie množstvo materiálu. Nepamätám si presne, môže to byť už aj 10 rokov, keď v jednej obci bola povodeň. V porovnaní s inými nešlo o nijako katastrofickú situáciu, bola tu však jedna zásadná odlišnosť. Počas povodne sa jeden človek utopil. Vyhlásili sme zbierku, a potom nastala ťažká situácia, ako tie vyzbierané peniaze rozdeliť, ako „ohodnotiť“ ten rozdiel medzi materiálnymi škodami a stratou toho najcennejšieho. Dodnes si to pamätám. Rozvojová pomoc pre mňa predstavuje možnosť podeliť sa o naše poznatky s inými, tak ako sa s nami o ne delili naši partneri a priatelia na začiatku, keď si Evanjelická diakonia hľadala svoje miesto v poskytovaní pomoci tým, ktorí sa na nás so žiadosťou o pomoc obracajú alebo sú na ňu odkázaní.

**Evanjelická diakonia spolupracuje s mimovládny-
mi organizáciami, ale aj s diakoniami v zahraničí.
Ako vnímate tento rozmer spolupráce?**

Rôzne formy kontaktov a spolupráce sprevádzajú Evanjelickú diakoniou od jej založenia, dokonca prvé kontakty a partnerstvá vznikli skôr, ako bola oficiálne Evanjelická diakonia v roku 1991 založená. Spomením Eurodiaconiu a Trojpartnerstvo (Württembergsko, Durínsko, Slovensko). „Osobitú atmosféru“ má partnerstvo s našimi krajinami na Dolnej zemi, v Rumunsku, Maďarsku alebo Srbsku. Spolupracu-

jeme tiež so Slovinskom a v tomto roku sa spolupráca rozšírila o Illok v Chorvátsku a na Ukrajinu. Vždy, keď tam prídeme, cítime sa ako „doma“, na Slovensku. Nie je to len o tom, že keď otvoríme dvere na aute – oslovia nás po slovensky, ale v celej tej atmosfére cítiť, že máme spoločné korene. Ak by som sa pozrel na otázku partnerstva a medzinárodnej spolupráce, ktoré sú v dnešnej dobe tak dôležité, čisto pohľadom „riaditeľa“, môžem skonštatovať, že existujúce partnerstvá si udržiavame a stále pridávame nové. Aktuálne začíname novú spoluprácu s Talianskom.

Evanjelická diakonia sa teda vyprofilovala v úspešnú organizáciu so širokým spektrom sociálnych služieb. Ako vníma verejnosť túto organizáciu a čo podľa vás od nej očakáva?

Keď na túto otázku odpoviem, že veľmi pozitívne, viem si predstaviť, že u niektorých čitateľov, to vyvolá úsmev na tvári, veď čo už iného by mohol odpovedať človek, ktorý je na jej čele. Svoju odpoveď však opieram o osobnú skúsenosť a skúsenosť mojich kolegov na ústredí ED. Ide o reakcie a prístup orgánov štátnej správy a miestnej samosprávy, keď žiadame o rozšírenie našich služieb, alebo sa zapájame do rôznych národných alebo medzinárodných projektov. O pohľade na nás zo strany ľudí, ktorí našu pomoc – služby potrebujú, vypovedá skutočnosť, že naše zariadenia sú väčšinou plne obsadené. Predchádzajúce konštatovanie, je však podmienené úrovňou starostlivosti, ktorú u nás ľudia nachádzajú. Na to nesmieme zabúdať, že ako „diakonická organizácia“ poskytujeme službu bližnému.

**Keďže Evanjelická diakonia je zriadená Evanjelic-
kou cirkvou a.v. na Slovensku, vychádza z du-
chovného, biblického posolstva a vierouky cirkvi.
Ako cirkevné zbory vnímajú diakonickú prácu vo
svojich regiónoch a ako sa vám darí motivovať
zbory k podpore služby bližnému?**

Túto otázku si dovoľím využiť na to, aby som poukázal na rozdiel, keď o diakonii hovoríme ako o práci a keď o nej hovoríme, ako o organizácii. Ono to prirodzene splyva do jedného celku, sú však situácie, kedy je to potrebné striktné oddeliť. Diakonia, t.j. služba je neoddeliteľnou súčasťou cirkvi a sprevá-

Pri humanitárnej pomoci

dza cirkev od jej prvo-
počiatku. S týmto ty-
pom diakonie – služby
sa stretávame v bežnom
živote CZ ECAV a ani si
to nemusíme uvedomo-
vať. S rozvojom spolo-
čnosti prichádzajú nie-
len výhody, ale aj pre-
kážky. Medzi takéto
prekážky môžeme zara-
diť aj požiadavky, ktoré

štát vyžaduje od niekoho, kto chce robiť činnosti,
ktoré sú štátom definované ako sociálne služby.
Tu už musí nastúpiť diakonia ako organizácia a až
prostredníctvom nej svoju službu poskytovať. Uply-
nulých 25 rokov ukázalo, že napreduje v oboch
„typoch“ diakonie. Na základe toho, môžeme pove-
dať, že spolupráca je na dobrej úrovni. Pozitívne
vnímam najmä skutočnosť, že pri pozvaniach do
cirkevných zborov „cítiť“ ochotu počúvať nás, aby
diakonia a diakonická práca bola pre cirkevné zbory
prínosom, a nie záťažou.

25.výročie Evanjelickej diakonie

A na záver, čo by ste zaželeli jubilujúcej Evanje- lickej diakonii do ďalších rokov?

Evanjelickej diakonii, by som chcel do budúcnosti
zaželať veľa Božej milosti, lásky a požehnania, aby ju
sprevádzala tak, ako doteraz. Vďaka tomu budeme
môcť aj naďalej ako organizácia rásť a rozvíjať sa,
a tým pomáhať väčšiemu počtu ľudí, ktorí sú na našu
„službu“ odkázaní.

Eva Bachletová
publicistka a spisovateľka

Foto: Michaela Brunovská, archív ED

Pane, nemám nikoho...

Lubomír Ďuračka

Bol som začínajúcim
kaplánom v cirkevnom zbo-
re Kšinná, kde sa v tej dobe
otváral prvý domov dô-
chodcov Evanjelickej dia-
konie na Slovensku. Bohu
patrí vďaka za odvážnych
a horlivých pracovníkov
diakonie i členov cirkevné-
ho zboru, že sa rozhodli za-
čať toto dielo. Vtedy nikto
s takouto službou v cirkvi
nemal skúsenosti. Napl-
ňalo nás veľké nadšenie,
ale aj očakávanie. Som rád,
že z Božej milosti som mohol
byť pri tom. Bola to chvíľa,
ktorá sa zapísala do histórie
obce, do histórie ED i do
srdca všetkých prítomných.

Z celej slávnosti posvätenia
tohto zariadenia mám však
iba dve spomienky. Tou prvou
je spomienka na silnú chríp-
kovú epidémiu, ktorá zúrila
v čase posviacky, a preto sa
mnohí tejto slávnosti nemohli
zúčastniť. Tou druhou je
časť citátu Písma, ktorý odznel
v posviacajúcej reči brata
seniora Milana Kubíka: *Pane,
nemám nikoho...* (J 5,7).
Kázal na biblický text z ev.
Jána 5. kap., kde čítame
správu o uzdravení nemocného
pri rybníku Betezda. Ježiš tam
našiel človeka, ktorý bol 38
rokov nemocný. Spolu s
ostatnými chorými sa pokúšal
využiť uzdravujúcu moc,
ktorú tam Boh zvláštnym
spôsobom pripravil. No vždy
ho niekto predbehol. Nikto
nebol ochotný mu pomôcť.
Každý sa staral iba o seba
alebo o svojho blízkeho.

Pane, nemám nikoho... – je
smutné konštatovanie slabého
a dlho chorého človeka. *Pane,
nemám nikoho...* – je smutnou
správou o tých, ktorí žijú v
blízkosti toho, kto vyslovil tieto
slová. Človek sa vo svojej
podstate za stáročia nezmenil.
Nezbavil sa sebeckva. Doba sa
za ten čas v mnohom zmenila,
máme omnoho vyššiu životnú
úroveň ako generácie pred
nami. Avšak vo vzťahoch k sebe
sme takí istí, ak nie aj horší ako
tí, čo tu boli pred nami. Každý
najprv naplňuje svoje potreby,
stará sa o seba. Potom je ochotný
poslúžiť blížkemu, členovi rodiny.
V dnešnej dobe táto ochota
pomôcť členovi rodiny, ktorý
potrebuje dlhodobú starostlivosť,
už nie je samozrejmá. Známe
sú prípady, kedy v manželstve
partner opustil

partnera, lebo nebol ochotný slúžiť mu, keď prišla ťažká choroba. Známe sú prípady detí, ktoré odmietli poslúžiť svojim rodičom v ich starobe a chorobe. Zabudli na to, že rodičia ich vychovali, že rodičia k nim vstávali v noci, že rodičia v ich ranom veku im boli k dispozícii 24 hodín denne.

Z vlastných skúseností návštev v domove dôchodcov alebo sociálnych zariadení viem, že v týchto zariadeniach sú dve veľké skupiny ľudí. Tá prvá – veľmi šťastní ľudia, lebo sú radi, že sa má kto o nich postarať. Sú to väčšinou ľudia, ktorí nemali deti, alebo ktorých deti sa nemôžu (napr. pre svoj zdravotný stav) postarať o rodičov. Taktiež sú to takí, ktorých zdravotný stav vyžaduje odbornú starostlivosť a podmienky, ktoré sa v domácom prostredí nedajú dosiahnuť. Tou druhou skupinou sú nešťastní klienti, lebo cítia, že deti sa ich „zbavili“. Poznal som prípady, že to „zbavenie sa rodiča“ znamenalo navštevovanie ho v zariadení menej ako raz za mesiac...

Volanie: *Pane, nemám nikoho...* – je veľkou pravdou o našom vzájomnom odcudzení sa. Máme autá, verejnú dopravu, telefóny, mobily – komunikačné kanály a možnosti, o ktorých sa našim predkom ani nesnívalo, a predsa o mnohých platí, akoby nemali nikoho blízkeho. *Pane, nemám nikoho...* – je veľkou výzvou pre cirkev, pre všetkých nás, ktorí sa hlásime k viere v Pána Ježiša Krista. Vďaka Kristovi tvoríme jedno telo. Ako je to možné, že sú medzi nami tí, ktorí takto volajú, priam kričia? Slová, v ktorých náš Pán hovorí o láske k nepriateľom, možno vzťahnuť aj na náš záujem o tých, ktorí žijú vedľa nás a ticho volajú: *Pane, nemám nikoho...*

Keď milujete tých, ktorí vás milujú, čo to za milosť? Ved' aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú. Keď budete dobre činiť tým, ktorí vám dobre činia, čo to za milosť? Ved' to isté robia aj hriešnici. A keď budete požičiavať tým, o ktorých sa úfate, že vám vrátia, čo to za milosť? Ved' aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali svoje. (L 6,32-34)

Konať diakoniu – službu lásky je povoláný každý kresťan. Nečakajme, že niekto iný si všimne človeka, ktorý žije vedľa mňa a teba. Mňa a teba tam Pán postavil, aby sme mu pomohli. Dovoľme, aby volal: *Pane, nemám nikoho...?*

Lubomír Ďuračka
zborový farár v CZ Nové Mesto nad Váhom

Zo života stredísk ÚED

Ocenení Strieborným odznakom

V priestoroch Divadla J. G. Tajovského vo Zvolene sa v pondelok 17. októbra uskutočnilo slávnostné odovzdávanie ocenení zamestnancov Evanjelickej diakonie ECAV pri príležitosti 25. výročia Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku.

Príhovor Jána Gaspera

Ocenenia v podobe Strieborných odznakov odovzdali zamestnancom diakonických stredísk Milan Krivda, biskup Západného dištriktu ECAV na Slovensku, Zuzana Kolárovská, prvá riaditeľka Evanjelickej diakonie a Ján Gasper, poverený riaditeľ Evanjelickej diakonie. Nechýbal ani kultúrny program v podaní mladých umelcov bratislavského konzervatória.

Práve výročie organizácie je príležitosťou poďakovať sa ľuďom, ktorí intenzívne pracujú na budovaní diela diakonie a sú príkladom v láskavej starostlivosti o klientov v diakonických zariadeniach. Odznel aj príhovor Jany Tomašovičovej, predsedníčky Správnej rady Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, v ktorom zdôraznila, že práve zamestnanci stredísk vytvárajú vo svojom najbližšom okolí obraz o Evanjelickej diakonii ako o organizácii. Slávnostnému zhromaždeniu sa prihovorel Ján Gasper, poverený riaditeľ Evanjelickej diakonie, ktorý vyzdvihol princíp solidarity, tak smerom ku verejnosti, ako aj vo vnútri organizácie. Vedomie, že slúžime jeden druhému nás motivuje k osobnému nasadeniu v službe.

Z rozhodnutia vedenia Evanjelickej diakonie a Správnych rád stredísk ED si Strieborný odznak ako výraz vďaky a obetavej diakonickej práce prevzali: Iveta Valovičová, SED Banská Bystrica, Marta Takáčová, SED Bratislava, Ludmila Gregová, Evanjelická spojená škola internátna, Červenica, Antónia Holienková, SED Hontianske Moravce, Mária Mančíková, SED Horné Saliby, Mária Gažová,

Naši úspešní pracovníci

SED Komárno, Milan Hlavatý, SED Košeca, Oľga Vidová, SED Kšinná, Lenka Rišiaňová, SED Púchov, Zoltán Srna, SED Sazdice, Marta Kubeníková, SED Sučany, Alžbeta Sabolová, SED Svetlo, Červenica, Martina Tilkancová, SED Slatina nad Bebravou, Magdaléna Višňovská, SED Vranov nad Topľou, Szilvia Buzalová, ústredie Evanjelickej diakonie

Oceňovanie

Prítomní hostia

Bratislava. Ocenenie bolo udelené in memoriam Ružene Srdošovej z diakonického strediska v Trnave. Uvedomujeme si, že bez Božej pomoci a Božej milosti by sme nedokázali v našej diakonii nič vykonať. Uvedomujeme si, aké nesmierne dary sme prijali z Božích rúk pri našej práci. A preto sa oceneným a hosťom prihovoril biskup Západného dištriktu Milan Krivda, ktorý v kontexte odkazu zo Skutkov apoštolov 9, 36–43 poukázal na biblickú postavu – Tabitu, ktorá bola bohatá na dobré skutky a dávala štedré almužny. Pripomenul, že aj dnešná slávnosť je dôkazom, že máme medzi sebou vzácných ľudí, ktorí sú bohatí na dobré skutky. Duchovné povzbudenie ukončil biskup Milan Krivda záverečnou modlitbou a požehnaním.

Evanjelická diakonia ECAV počas štvrtstoročia svojej obnovennej činnosti sa stala modernou službou človeku, uvedomujúc si zodpovednosť za pomoc blížnemu svojmu a konajúc v duchu kresťanských zásad a Božieho slova. Udelené ocenenia sú symbolickým medzníkom v činnosti diakonickkej organizácie, nakoľko je potrebné neustále sa skláňať k človeku, tíšiť jeho bolesti, liečiť dušu a hojiť rany. Ako uviedla Jana Gasperová, ktorá slávnostným programom sprevádzala – práve ľudia, ktorí vytvárajú pre našich klientov pocit lásky, bezpečia a istoty si zaslužia naše poďakovanie. Aj v tomto kontexte platí, že človek potrebuje človeka, aby sa stal človekom. Veríme, že s Božou pomocou bude diakonické dielo rásť a budú ho rozvíjať aj ďalšie – nové generácie.

*Jana Gasperová
Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku*

Novembrové fórum

Dňa 21. októbra 2016 sa v kinosále NR SR a v Stredisku evanjelickej diakonie v Bratislave konalo študijné a valné zhromaždenie Fóra kresťanských inštitúcií (FKI). FKI je občianska platforma, ktorá vznikla v roku 2004 a združuje viac než 50 organizácií. Program začal prehliadkou parlamentu a odborným seminárom „Nezostaň v pomoci sám - spájajme sa pre pomoc núdzným“, ktorý sa konal pod záštitou Aleny Bašistovej, predsedníčky výboru NR SR pre sociálne veci a predsedníctva Slovenskej republiky v Rade Európskej Únie, pri príležitosti Medzinárodného dňa za odstránenie chudoby.

Hlavnými témami, ktoré zazneli v kinosále NR SR boli podpora zamestnanosti mladých ľudí, ženy a chudoba, ako investovať do potenciálu rómskej mládeže, ktorá je hnacou silou zmeny a aktuálne výzvy sociálnej politiky.

Mária Demeterová

V rámci formálneho programu valného zhromaždenia boli prezentácia tohtoročných aktivít, plán práce a rozpočet na rok 2017 a voľby do predsedníctva FKI. Po príhovore predsedníčky FKI, Kataríny Hulmanovej, bol jednohlasne schválený program valného zhromaždenia. Následne pani predsedníčka prečítala predbežnú správu o činnosti FKI za rok 2016, po ktorej člen predsedníctva Tomáš Kuzár predstavil plán práce a rozpočet na rok 2017. Po predstavení plánu práce a rozpočtu nasledovala diskusia.

Tomáš Kuzár
Fórum kresťanských inštitúcií

Upevni dielo našich rúk

Ústredie ekumenickej pastoračnej služby v Ozbroyených silách SR a ozbrojených zboroch SR si 10. výročie svojho vzniku pripomenulo v pondelok 7. novembra slávnostnou ekumenickou bohoslužbou, ktorá sa uskutočnila vo Veľkom evanjelic-
kom kostole v Bratislave.

Pamätná medaila

Duchovným motívom ďakovnej ekumenickej bohoslužby boli slová z Písma, ktoré sú prosbou k Pánovi, aby upevnil a utvrdil diela našich rúk (Žalm 90, 17). Slávnostného zhromaždenia sa zúčastnil generálny biskup ECAV a predseda ERC v SR Miloš Klátik, biskup Západného dištriktu ECAV Milan Krivda, predstavitelia cirkví a náboženských spoločností združených v ERC v SR, zástupcovia zahraničných duchovných služieb, vojenský duchovní a ďalší hostia. Kázňou slova Božieho, modlitbou a požehnaním poslušil generálny biskup ECAV Miloš Klátik. Na liturgickej časti sa podieľali duchovní Ústredia ekumenickej pastoračnej služby.

Po ukončení slávnostnej ekumenickej bohoslužby sa uskutočnilo odovzdávanie ocenení Ústredia ekumenickej pastoračnej služby osobnostiam, ktoré sa zaslúžili o rozvoj ekumenickej pastoračnej služby, a to vojenským duchovným a predstaviteľom ozbrojených zložiek. Pamätnú medailu Ministra obrany SR III. stupňa si prevzal evanjelický teológ profesor Igor Kišš za prácu pri zakladaní vojenskej duchovnej služby v našej armáde. Pamätnú medailu Ministra obrany SR I. stupňa in memoriam bolo udeľené Dr. Pavlovi Šuľanovi za jeho pôsobenie v odboji počas II. svetovej vojny, vojenskému duchovnému, ktorý sa narodil v Srbsku a pôsobil na Slovensku.

Program pokračoval literárno-hudobnou akadémiou, ktorá reflektovala slovenské národné a duchovné tradície. Následne počas slávnostnej recepcii v hoteli Tatra boli udelené ďalšie ocenenia.

Pamätnú medailu prevzal aj Ján Gasper, poverený vedením Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Generálny duchovný ppl. Marian Bodolló ocenil kvalitnú dlhoročnú spoluprácu s Evanjelicou diakoniou a vyjadril nádej, že aj v ďalších rokoch sa bude Evanjelicá diakonia podieľať na spoločných projektoch a programoch v oblasti humanitárnej a rozvojovej pomoci.

Jana Gasperová
Evanjelicá diakonia ECAV na Slovensku

Potravinová zbierka TESCO úspešná

Evanjelicá diakonia ECAV na Slovensku sa v dňoch 23. – 26. novembra zapojila do potravinovej zbierky, ktorú štvrtý rok organizuje obchodný reťazec TESCO vo vybraných predajniach v spolupráci s charitatívnymi organizáciami – Slovenskou katolíckou charitou, Potravinovou bankou Slovenska,

Mladí dobrovoľníci

Depaul Slovensko, OZ Vegas. Zákazníci sa do zbierky mohli zapojiť v 80 predajniach Slovenska. Do tohtoročného projektu pomoci ľuďom v núdzi bola Evanjelicá diakonia zapojená druhýkrát. Pracovníci, spolupracovníci, dobrovoľníci Ústredia Evanjelickej diakonie, Stredísk evanjelickej diakonie a cirkevných evanjelických a.v. zborov pomáhali v pre-

dajniach TESCO zbierať trvanlivé potraviny, drogériový tovar, prostriedky osobnej hygieny. Zozbieraná pomoc je určená pre deti, seniorov, zdravotne postihnutých, rodiny, ktorí sa ocitli v zložitej životnej a sociálnej situácii.

Úspešná zbierka

Naše poďakovanie patrí všetkým ľuďom na Slovensku, ktorí sa podelili so svojimi finančnými prostriedkami a do nákupných vozíkov pridali tovar, ktorí posluži jednotlivcom i rodinám. Zároveň sa v mene Ústredia evanjelickej diakonie chceme poďakovať SED Bratislava, SED Kšinná, SED Košeca, SED Komárno, SED Hontianske Moravce, SED Skalica, SED Sazdice, cirkevným zborom ECAV Banská Štiavnica, Brezová pod Bradlom, Myjava, Sládkovičovo, Senica, Stará Turá, Prešov, dobrovoľníkom v Gabčíkove a študentom z Evanjelickeho lýcea v Bratislave a Evanjelickej spojenej školy v Prešove, ktorí pri zbierke aktívne pomáhali. Hodnota vyzbieraného tovaru je celkom 25 479, 58 Eur a celková hmotnosť darovaného tovaru je 17 755, 14 kg.

Tešíme sa, že sme spoločne mohli touto službou osláviť Pána Boha, pomôcť núdzným a ukázať svetu, že naše konanie je inšpirované slovami Pána Ježiša Krista: „Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, dali ste mi piť...“ (Mt 25, 35a)

Szilvia Buzalová
Evanjelicá diakonia ECAV na Slovensku

Evanjelickej diakonie oslávila 25. výročie

Slávnostným koncertom, ktorý sa konal pod záštitou prezidenta SR Andreja Kisku 30. novembra vo Veľkom evanjelickom kostole v Bratislave, vyvrcholili oslavy 25. výročia Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. V úvode odznel pozdravný list prezidenta SR, ktorý adresoval Evanjelickej diakonii. Prezident vyslovil slová uznania za dobro a nádej, ktoré rozdáva Evanjelickej diakonie ľuďom v núdzi, chorým, handicapovaným, mladým, ale aj seniorom.

Koncertu sa zúčastnil generálny biskup ECAV Miloš Klátik, generálny dozorca ECAV Imrich Lukáč, reprezentantka Diakonie Württemberg Birgit Susanne Dinzinger, riaditeľka Sliezskej diakonie Zuzana Filipková, evanjelický farár zo Slovenského Komlóša z Maďarska Attila Szpisák, dozorca cirkevného evanjelického zboru z Nadlaku Pavel Nagy Gyuris Krokos, riaditeľ Slovinskej diakonie Peter Andrejčák, superintendent ECAV v ČR Marián Čop, zástupcovia diplomatického zboru, štátnej správy, predstavitelia cirkví v SR, riaditelia a zástupcovia Stredísk evanjelickej diakonie, bývalí zamestnanci Evanjelickej diakonie a ďalší hostia z cirkevného, kultúrneho a spoločenského života.

Návštevníkom koncertu sa prihovorila aj viceprimátorka mesta Bratislavy Iveta Plšeková, ktorá vyzdvihla historický kontext Evanjelickej diakonie v dejinách Slovenska a ocenila súčasné aktivity, ktoré diakonie v prospech občanov našej krajiny koná. Vývoj Evanjelickej diakonie od jej obnovenia po páde totality priblížil vo svojom príhovore Ján Gasper, poverený vedením Evanjelickej diakonie. Zdôraznil, že Evanjelickej diakonie sa stala počas 25 rokov renomovanou organizáciou, ktorá dnes zamestnáva

cca 365 zamestnancov a poskytuje sociálne služby 800 klientom.

Koncert bol jedinečný z umeleckého hľadiska. Odznali nádherné barokové skladby a známe operné árie a dvojspevy v podaní operných umelcov Adriany Kučerovej a Filipa Túmu so sprievodom orchestra Sinfonietta Bratislava pod taktovkou dirigenta Lukáša Pohůnka.

Súčasťou programu bolo aj oceňovanie Zlatým odznakom trom úspešným pracovníkom Evanjelickej diakonie. Ocenenie si z rúk generálneho biskupa ECAV Miloša Klátika, predsedníčky Správnej rady Evanjelickej diakonie Jany Tomašovičovej a povereného vedením Evanjelickej diakonie Jána Gaspera prevzali úspešní zamestnanci za obetavú diakonickú službu, a to: Jozef Hadvig (SED Kšinná), Alžbeta Kontárová (SED Horné Saliby) a Ľubomír Marcina (SED Košeca).

Sme vďační Pánu Bohu za dielo, ktoré s Božou pomocou naša Evanjelická diakonia mohla vykonať počas 25 rokov. Ďakujeme všetkým súčasným a bývalým zamestnancom, spolupracovníkom, dobrovoľníkom diakonie za ich nesmierne obetavú prácu nielen v prospech diela diakonie, ale najmä v prospech blížneho.

Zároveň ďakujeme všetkým podporovateľom, priateľom, spolupracujúcim organizáciám za dôveru v našu činnosť. Veríme, že Pán Boh bude naďalej požehnávať dielo našich rúk a bude k nám milostivý v ďalších rokoch našej služby.

*Jana Gasperová
Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku*

Zo života stredísk ED

Návšteva kórejského reformovaného zboru

V zariadení SED Bratislava nás v tomto adventnom čase navštívili bratia a sestry z kórejského reformovaného zboru v Bratislave. Brat Sungkon Park, nás prvýkrát kontaktoval pred rokom v predvianočnom čase.

Dozvedeli sme sa, že bratia a sestry z Kórei majú v Bratislave kongregáciu o veľkosti 80 členov a stretávajú sa v priestoroch Evanjelickej teologickej fakulty UK.

Radosť z hudby

Práve tam sa do počuli o nás a o možnosti poslúžiť seniorom s posolstvom pokoja evanjelia. Ich túžba prejať Božiu lásku ľuďom vo vyššom veku naplnila aj naše srdcia vďačnosťou a obrovským povzbudením.

Po vzájomnom dohovore nás minulý rok navštívili so špeciálnym programom, v ktorom priblížili svoju kultúru našim klientom prostredníctvom tradičných písťaliek. V rámci programu si naši klienti vyskúšali hru na písťalkách, ktoré sme od našej návštevy dostali darom.

Tento rok si bratia a sestry z reformovaného zboru opäť pre nás pripravili program, tentokrát s vianočným posolstvom. Potešili nás koledami, ktoré zaspievali vo svojom rodnom jazyku, ale aj po slovensky. Kolednú časť programu sme ukončili spoločnou najznámejšou koledou „Tichá noc“, ktorej prvú slohu nám zaspievali po kórejsky a my sme sa pridali druhou slohou v slovenčine. Jeden z našich klientov dal požiadavku, aby zaznela národná kórejská hymna, čomu naši návštevníci radi vyhovel.

Vianočné balíčky

Každý z klientov dostal krásny vianočný balíček, ktorý si niektorí hneď aj s chuťou otvorili.

Rozlúčili sme sa s nádejou, že sa v budúcom roku uvidíme častejšie. Radi by sme sa navzájom dohodli na pravidelných návštevách bratov a sestier z reformovaného kórejského zboru u nás v zariadení.

*Silvia Fáberová
projektová manažérka SED Bratislava*

Víkendový pobyt

V dňoch 15. – 18. septembra 2016 sa uskutočnil víkendový pobyt pre profesionálne rodiny nášho Strediska evanjelickej DIAKONIE Banská Bystrica Domova detí. Tak ako každý rok, aj tento si naši profesionálni rodičia a deti mohli oddýchnuť v jednom z najkrajších kútov Slovenska, v blízkosti dediny Hronec, na úpätí Nízkych Tatier a Veporských vrchov. Spoznávali sme krásy blízkeho okolia, podnikali zaujímavé výlety. Navštívili sme Čiernohorskú železničku, lesnícky skanzen Vydrovo, Bystriansku jaskyňu, blízku dedinu Osrbliu a ďalšie krásy tohto kúta Slovenska.

Detiský svet

Ďalším prínosom tohto víkendového pobytu bola odborná prednáška na tému: „Muzikoterapia“ s muzikoterapeutom – špeciálnym pedagógom Miroslavom Randuškom. Táto odborná prednáška zaujala nielen profesionálnych rodičov, ale chytila za srdiečka aj deti.

Vzájomné stretnutia profesionálnych rodičov a detí sú veľmi dôležité, nezanedbateľným prínosom takýchto pobytov je utužovanie priateľstiev medzi prijatými deťmi a profesionálnymi rodinami, rodiny sa navzájom spoznávajú, vymieňajú si skúsenosti, radosti i starosti pri výchove detí, zdôverujú sa so svojimi problémami, čo im veľmi pomáha pochopiť, že aj iné rodiny majú problémy, a že každý problém je riešiteľný. Víkendový pobyt bol zameraný na príjemné strávenie dní v krásnej prírode s možnosťou vychádzok do okolia, deti sa mohli vyšantiť na detskom ihrisku, na hojdačkách, na pieskovisku, spolu s profesionálnymi rodičmi si užili jesennú, krásne sfarbenú prírodu a zažili pekný čas oddychu.

Čaro prírody

Veríme, že všetci si z tohto víkendového pobytu domov odniesli množstvo nezabudnuteľných zážitkov, a že si na čas oddýchli od bežných činností, starostí a povinností v domácnosti a zregenerovali svoje sily.

Iveta Trnkusová
zástupkyňa Domov detí Banská Bystrica

Netradičné otvorenie školského roka

Slávnostné otvorenie školského roka 2016/17 sa uskutočnilo 16. septembra 2016, netradične, v prírodnom amfiteátri školského areálu.

Prihovor riaditeľa

Po privítaní brata farára Radoslava Gregu sa o 10.00h začali Služby Božie. Po zaspievaní úvodnej piesne „Svieť, svetlo, svieť uprostred sveta tmí...“ sa nášmu spoločenstvu prihovoril brat farár slovami z textu Slova Božieho z listu Filipským 2, 5 -11: „Tak zmýšľajte, medzi sebou ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži. Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil, dal mu meno nad každé meno, aby sa v Ježišovom mene skláňalo každé koleno tých, čo sú na nebi aj pod zemou, a každý jazyk, aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.“

Po modlitbe brata farára a spoločnej modlitbe Otčenáš boli žiaci vyzvaní, aby predstúpili a prijali osobné požehnanie. Po požehnaní sa k nám prihovoril aj riaditeľ školy Miloš Kollár, okrem iného aj týmito slovami: „...naše výnimočné deti sú vo výnimočnej škole... Základom našej školy je láska, fungujeme ako jedna veľká rodina... “

Požehnanie detí

Na záver sme všetci prijali Áronovské požehnanie a zaspievali sme pieseň „Pane, vieru daj blúdiacim...“.

S pedagógmi školy sme zhodnotili, že nápad, zorganizovať otvorenie školského roka takouto netradičnou formou bol výborný nápad. Žiaci sa cítili na čerstvom vzduchu slobodne a počas celých služieb Božích boli veľmi pokojní a vnímaví. Už vopred sa tešíme na podobné aktivity.

Marta Ovadová

pedagogická vychovávateľka EPŠI Červenica

Výlet do Svätého Antona

Letné dni sú už dávno za nami, ale spomienky z nich nás stále hrejú. V jeden augustový deň sme sa s našimi klientmi vybrali na výlet do Svätého Antona, kde sme navštívili historický kaštieľ a poprechádzali sme sa v príľahlej záhrade.

Návšteva kultúrnych a historických pamiatok je pre seniorov už dosť náročná, nakoľko sú tieto miesta pre ľudí s určitým druhom postihnutia ťažko prístupné alebo úplne neprístupné. Už viackrát sme podobnú akciu plánovali, ale naše plány vždy stroskotali na tom, že „už by sme to nezvládli!“ Tentokrát sme sa prekonali a povedali sme si, že to skúsime. Ráno nám naše kuchárky zabalili balíčky s obedom, pribalili sme si minerálku, paličky, barličky a dobrú náladu a vybrali sme sa na cestu.

Náučným chodníkom

Počas cesty autom naši klienti mali možnosť obdivovať krásy prírody, nakoľko sme prechádzali lesom. Z ponuky kaštieľa sme sa rozhodli pre kratšiu trasu, ktorá je menej náročná. Sprievodkyňa bola veľmi ústretová, v kaštieli bolo príjemne chladno, a tak sme ani nezbadali ako nám prešla celá hodina, počas ktorej sme obdivovali výtvyry našich predkov a prechádzali sme miestami, ktorými kedysi prechádzali pôvodní majitelia tohto skvostu.

V parku

Po prehliadke sme boli trochu unavení, tak sme si oddýchli pri dobrej káve v neďalekom stánku občerstvenia. Tí, ktorých ešte nezmorila prehliadka kaštieľa sa ešte poprechádzali v príľahlej záhrade obohatenej o náučný chodník. Na ceste domov sme sa zastavili pri prameni čistej horskej vody, kde sme sa osviežili. Plní zážitkov sme sa vracali domov a ešte pár dní potom rozprávali všetkým ako nám „bolo dobre“.

Takéto chvíle zanechávajú v nás spomienky a robia nám dobrú náladu na dlhý čas. Uvedomujeme si, že s Božou pomocou zvládneme aj situácie, ktoré by sme len ťažko dokázali sami a preto si musíme vážiť každú možnosť a využiť každú príležitosť stráviť spoločné chvíle so svojimi priateľmi na pekných miestach.

Jana Brunauerová

riaditeľka SED Hontianske Moravce

Privítali sme Advent

Ajhľa, tvoj kráľ prichádza k tebe spravodlivý a plný spásy. Zachariáš 9,9

Týmito slovami sme sa v nedeľu prihovárali našim klientom v zariadení SED Horné Saliby.

Spoločné posedenie

Posledná novembrová nedeľa je zároveň 1. adventnou nedeľou, čo značí aj začiatok cirkevného roka. V našom zariadení sme po raňajších modlitbách spoločne zapálili na adventnom venci, ktorý sme s klientami vyrobili 1. adventnú sviecu. V tento adventný čas prichádza Pán, aby nás zachránil, aby sme

Prvá adventná nedeľa

naše srdcia otvorili, odpustili a zaplnili láskou a pokojom. Čas uvedomiť si, aby sme sa nesprávali k sebe neutrlo, aby sme neboli večne nespokojní, hundrajúci a stále uponáhľaní ľuďmi. Máme sa snažiť vzájomne pochopiť, usmievať sa a pomáhať druhým.

V poobedňajších hodinách sme sa zúčastnili na stretnutí priateľov Samaritána v Galante, kde sme boli s pani riaditeľkou pozvaní. Toto slávnostné stretnutie sa konalo v estrádnej sále Mestského kultúrneho strediska v Galante. Príhovor pána farára Mlynára bol povzbudením človeka vo viere v Pána Ježiša Krista, aby v našich srdciach nevládol chaos, ale poriadok, pokoj, odpustenie. Nesmieme dať priestor zlému. Dobrom musíme premáhať zlo a v tom nech nás vedie Duch Svätý. Spoločný čas sme mali spestrený programom, ktorý sa prítomným páčil a bol odmenený potleskom.

Po sladkom občerstvení a vianočnom čaji, ktorý po programe nasledoval, sme odchádzali z tohto stretnutia duchovne obohatení, s pocitom očakávania najkrajších sviatkov roka. Táto atmosféra bola umocnená ešte vianočnou piesňou Tichá noc, ktorú sme spoločne všetci nakoniec zaspievali.

Anna Vasasová

sociálna pracovníčka SED Horné Saliby

Neviem ...

V polovici septembra sa členovia SED Komárno a ďalší bratia, sestry a deti z nášho cirkevného zboru zúčastnili krásneho trojdňového autobusového zájazdu v Kováčovej pri Zvolene.

Dlhú cestu z Komárna sme si spríjemňovali piesňami z nášho ev. spevníka, ale aj ľudovkami. Celou cestou sme mohli vzájomne vnímať prejavy pomoci a lásky, no najviac pomoci sme potrebovali, keď sa náš veľký autobus niekoľko sto metrov od cieľa, nevedel úzkou zarastenou lesnou cestou „vyštvierať“ k chate. Väčšina musela kráčať po svojich. Nakoniec sme sa všetci šťastne dostali až k chate.

Neviem ... prečo kým sme sa niektorí ubytovali v krásnej chate a zoznamovali sa s okolím, iné šikovné sestry sa už zvrátili v kuchyni, aby nás pohostili s dobrotami z domu.

Neviem ... prečo sa muži v tej horúčave zvrátili pri kotlíku a varili večeru pre všetkých. Guláš to bol výborný, hlavne preto, že bol varený s veľkou dávkou lásky.

Neviem ... prečo dve sestry namiesto kúpaliska v Kováčovej išli na chatu a pre vyhladnutých kúpajúcich pripravili chutné fašírky, ako prvú pomoc od hladu.

Neviem ... prečo jedna sestra vstávala ráno pred siedmou, aby pomohla našim šikovným mužom s raňajkami (muži sľúbili urobiť raňajky pre všetkých). Vraj preto, že už je vyspatá a naučená skoro vstávať.

Neviem ... prečo niektorí cirkevníci si vraj išli oddýchnuť od práce a tam v kuse pracovali.

Neviem ... prečo títo zdraví a mladí pozvali aj najstaršiu - 80. ročnú medzi seba, veď si museli uvedomovať, že im bude na záťaž.

... ale už Viem ... to sú ľudia, ktorí majú Ježiša v srdci – to sú Božie deti, ktoré vidia a pozerajú na svet láskavým pohľadom a platia pre nich slová 1. knihy Samuelovej. 16,7 „Človek totiž hľadá na to, čo je pred očami. Hospodin však hľadá na srdce“.

Na výlete

Vďaka aj vám pani farárka Jana Kačicová Horňáková za vybavenie ubytovania zájazdu, za duchovné sprevádzanie na každom kroku a Pánu Bohu za to, že vás máme. Bol to naozaj krásny kresťanský zájazd.

*Eva Cabánková
členka Diakonie SED Komárno*

Spoločne, s vďakou

Posledný októbrový deň sme si v našom Stredisku evanjelickej diakonie Kšinná pripomenuli sviatok Pamiatky reformácie i sviatok Poďakovania za úrody zeme.

Ďakovnú bohoslužbu viedla zborová pani farárka Božidara Bašková. Október je známy aj ako mesiac úcty k starším. Veľmi nás potešilo aj vystúpenie detského spevokolu Dúha, ktorý si pre našich starkých pripravili milý program. Kázňový text odznel zo Žalmu 46: *Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. Hospodin mocnosť je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov.* Naše dve klientky si dokonca nacvičili básne, ktoré predniesli a zarecitovali ostatným k sviatku Poďakovania za úrody.

Naše spoločné stretnutia sa vždy nesú v znamení radosti a vďačnosti voči Pánu Bohu, že máme

Spoločný program

Detský spevokol Dúha

možnosť a silu sa takto stretávať. Komu zdravotný stav nedovolí prísť medzi nás, pani farárka ide k nemu na izbu a zvlášť poslúži Božím slovom.

Nielen výzdoba domova, ale aj naše srdcia sa niesli v atmosfére slávnostnej udalosti. Spoločne sme spievali oslavné a ďakovné piesne.

Uvedomujeme si, že život bez viery v Boha stráca istotu a silu. Preto veríme, že Ten, ktorý nás stvoril, nás povedie i ponad priepasť i ponad smrť. Život našich klientov nám ostatným často pripomína, že každý náš život je zázrakom Božej milosti.

*Marta Hrubá
sociálna pracovníčka SED Kšinná*

Praha – operácia Andrej

Stredisko evanjelickej diakonie v Košeci, sa podujalo sprostredkovať ďalší náročný medicínsko – operačný zákrok pre mladého brata Andreja Dudáša z Porúbky.

Duchovné posilnenie

Tohtoročný 5. august si vyžiadala obeť havárie motorky a to práve v deň jeho 25. narodenín. Zranenia boli natoľko závažné, že bolo treba osloviť odborníkov, špecialistov Neurochirurgickej kliniky Fakultnej nemocnice - Kráľovské vinohrady v Prahe, pretože takéto náročné zákroky sa na Slovensku nevykonávajú.

Matka zraneného Andreja, sa obrátila o pomoc aj na SED v Košeci, v nádeji sprostredkovať takýto zákrok. Naše zariadenie promptne reagovalo na jej žiadosť a na základe dobrých vzťahov kontaktovalo Neurochirurgickú kliniku, osobne jej prednostu Prof. MUDr. Pavla Hanincu, CSc.

Nesmierne si vážime ochotu a pomoc členky Správnej rady ED Zlatice Krupičkovej spolu s manželom Vladimírom Krupičkom, ktorí osobne doručili potrebné CT vyšetrenia do Prahy a dojednali termín operácie. Po úspešnej operácii sme mohli navštíviť pacienta pri jeho nemocničnom lôžku. Brat diakon Ľubomír Marcina, správca SED v Košeci v modlitbách pri jeho lôžku oslavoval Hospodina za Božiu milosť preukázanú bratovi Andrejovi skrze tím zdravotníckych odborníkov. I tu nám Pán dokázal svoju moc a lásku i požehnanie podujat sa aj na takúto praktickú službu Diakonie v zmysle biblických slov Gal. 6,2 „Jedni druhých bremená znášajte!“ Ďakujeme Pánu Bohu za vypočuté modlitby veľkého množstva modlitebníkov.

V nemalej miere vyslovujeme úprimné poďakovanie Pavlovi Hanincovi za ústretovosť, ako aj tímu jeho spolupracovníkov, taktiež lekárom a zdravotníckym pracovníkom fakultných nemocníc v Žili-

ne a v Martine. Najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu, že usmerňoval, viedol, požehnával a dával dosť síl všetkým, čo mali snahu pomôcť zachrániť mladý ľudský život.

Radostný návrat

Po hospitalizácii v Prahe bolo potrebné zabezpečiť prevoz pacienta na Slovensko. Aj v tomto prípade SED Košeca sa dokázalo ako skúsený poskytovateľ i takejto služby. Radostným bol pre nás všetkých 31. október 2016 – sviatok Pamiatky reformácie, keď náš diakonický mikrobús, riadený spolu pracovníkom Martinom Kečkárom zaparkoval na nádvorí SED v Košeci, aby naše prvé kroky spolu s pacientom smerovali do kaplnky SED ku krátkej pobožnosti.

Prajeme mladému bratovi Andrejovi, aby zakúsenú Božiu milosť si naplno každodenne uvedomoval, nemysliac ustavične na klinickú smrť, ktorú po havárii prežil, a o ktorej vydal aj svedectvo, ale aby svoj život zameril na oslavu Dárcu života, Hospodina nášho Boha, ktorý aj v jeho prípade sa dokázal, že i keď ťažký kríž a súženie na neho dopustil, predsa ho neopustil.

*Lubomír Marcina
správca SED Košeca*

Predvianočný svet našich najmenších

Mesiac december sa nesie v duchu sviatočnej atmosféry. S deťmi sa veľmi tešíme na oslavu Adventu a Vianoc. Tak ako je už zvykom, aj tento rok naše detičky v jasličkách navštívil Mikuláš. Keďže sme ho netrpezlivo očakávali, vopred si detičky s pomocou našich sestričiek pripravili básničky a pesničky.

Z príchodu Mikuláša sa všetci veľmi tešili. Za veselé vystúpenie dostal každý odvážlivec sladkú odmenu, z ktorej nasledovala veľká radosť. Smelo

a bez strachu sme sa s Mikulášom porozprávali a spoločne sa odfotili. Čert zostal čakať vonku, keďže naše detičky v jasličkách sú všetky poslušné. Po krátkej návšteve deti spoločne Mikuláša odprevadili a na jeho návštevu o rok sa znovu veľmi tešia.

Príde Mikuláš

Nasledujúce dni venujeme so sestričkami vo výchovnej činnosti príprave na Vianoce. S deťmi v tomto období robíme samé zábavné veci: kreslenie, vyrábanie vianočných ozdôb, zdobenie medovníkov. Najdôležitejšou súčasťou celého Adventu je očakávanie príchodu Spasiteľa na tento svet. Hravou a pútavou formou si spoločne rozprávame príbehy nastávajúcich Vianoc. V našej hre nemôže chýbať vianočný stromček, pod ktorým si deti nájdú maličké prekvapenie. Tešíme sa, že sme mohli tento rok ukončiť radostne a s nádejou, že Pán Boh sa prizná ku nám a našim maličkým aj v roku 2017.

*Lenka Mokričková
riaditeľka SED Púchov*

Adventné posedenie so seniormi

Advent je očakávaním narodenia Pána Ježiša Krista. Je to čas, kedy sa môžeme pripraviť na túto významnú udalosť, ktorú nazývame Vianoce. V mnohých krajinách na svete sa Adventu nevenuje veľká pozornosť, lebo

Sviatočné posedenie

Advent nedokáže priniesť komerčný úspech ako Vianoce.

Deň 25. november patril našim seniorom. Cieľom tejto udalosti bolo pripomenúť adventnú tému a predvianočnú náladu. Spoločný čas sa začal príhovorom pána starostu Zoltána Srnu, v ktorom nám pripomenul, že toto obdobie je obdobím duchovnej prípravy na Vianoce. Potom sme na adventnom venci zapálili prvú sviečku. Žiaci si pre našich seniorov pripravili básničky a pesničky.

Sviatočné adventné posedenie otvorili deti divadelnou scénkou od Mikuláša do Vianoc. V rámci predstavenia sa k nim pridali aj speváčky zo Šiah a zaspievali spoločne koledy. Na záver všetci účinkujúci zaspievali krásnu pieseň, a tým umocnili atmosféru sviatočného adventného stretnutia našich dôchodcov. V rámci podujatia mali všetci možnosť obdivovať vianočné výtvyry šikovných ženičiek z našej obce, ktoré si mohli aj zakúpiť.

Posedenia sa nezúčastnili len dôchodcovia, ale aj ostatní občania obce, ktorí si našli čas na chvíľu sa pozastaviť v každodennom zhone. Všetci spoločne sme si takto priblížili čaro a krásu blížiacich sa Vianoc a hlavne sme mohli uvedomiť vzácnu blízkosť toho druhého, pohladať ho milým slovom či úsmevom.

Ďakujeme všetkým účinkujúcim deťom za ich vystúpenie a tiež ich pani učiteľkám za prípravu programu a dúfame, že sa s našimi spoluobčanmi v zdraví stretneme aj o rok.

*Katarína Borková
sociálna pracovníčka SED Sazdice*

Pestrá jeseň života

Začiatok októbra sa niesol pripravami týždenného rekreačného pobytu na Liptove. Napriek nepriaznivým predpovediam počasia sme nakoniec prežili vcelku pohodový týždeň. Stihli sme nákupy v poľskom Nowom Targu, prehliadku Liptovského Jána a Liptovského Mikuláša, vyrazili sme si vlastnú mincu v tamojšej mincovni, navštívili artikulárny kostol v Svätom Kríži, múzeum Janka Kráľa, liptovskú mučiareň. Prijemne nás prekvapila expozícia miniatúr Slovenska či múzeum liptovskej dediny v Pribyline. Potešení sme boli spoločnou návštevou nedeľných bohoslužieb v Liptovskom Jáne a najmä

v Pribyline. Po-
tešení sme boli
spoločnou náv-
števou nedeľ-
ných bohoslu-
žieb v Liptovs-
kom Jáne a naj-
mä spoločným
časom stráve-
ným pri rozho-
voroch a pre-
chádzkach. Výlet s tak bohatým programom sme
mohli absolvovať aj vďaka štedrosti občianskeho
zdrúženia DANIEL, ktoré existuje pri našom domá-
com skalickom cirkevnom zbore.

Kreatívne dielne

V mesiacoch október až december sme orga-
nizovali 4 týždenné turnusy počítačového kurzu
pre skalických seniorov, s ktorým nám pomáhalo
18 dobrovoľníkov. Aj táto aktivita nás utvrdila v tom,
že bez dobrovoľníkov by sme mnohé aktivity v tak
malom zariade-
ní ako sme, nik-
dy nemohli ro-
biť. Videli sme aj
obrovskú Božiu
lásku a milosť,
keď sme si my-
sleli, že ďalší
a ďalší turnus
bude už bez
dobrovoľníkov

Počítačový kurz

a o to viac sme sa
potešili, ak nám Pán Boh poslal vždy taký počet
dobrovoľníkov, aký sme potrebovali do ďalšieho
kurzu. Pri organizácii počítačového kurzu nám veľ-
mi pomohla riaditeľka miestneho Tesca, ktorá do-
brovoľníkov odmenila turistickými vakmi, volejbalov-
ou loptou a lístkom do kina podľa vlastného výberu.
I zamestnanci Tesca sa osobne zúčastnili tohto
projektu ako dobrovoľníci. Začali sme aj vianočné
kreatívne dielne, ktorými veríme, potešíme všetkých,
ktorí nám v prvý rok našej existencie akýmkoľvek
spôsobom pomohli. Uvedomujeme si potrebu Božie-
ho požehnania a vedenia, pretože len z Jeho milosti
sa môžeme tešiť z dobre vykonanej práce. Bohu
vďaka!

Katarína Chmurčiaková
sociálna pracovníčka SED Skalica

Božia milosť presahuje čas

Opäť nám po čase
prichodí nanajvýš
realisticky kon-
štatovať, že sa blí-
ži koniec ďalšieho
kalendárneho roka.
Ďalšia časť
nášho života.
V takomto čase
viac ako inokedy
hľadáme späť na
uzatvárajúce sa
obdobie a bilan-
cujeme. Pohľad
„späť“ nás melan-
cholicky uisťuje,
že odchádzajúci
čas sa už nikdy nevráti. Niekedy nás toto pomyslenie
upokojuje, inokedy možno desí.

Naše šikovné seniorky

Upokojuje nás však myšlienka, že čas tu bude
aj zajtra a desí, že ubieha kamsi do nenávratna.
A kdesi uprostred tejto chronológie stojí každý člo-
vek unášaný časom počítajúcim deň za dňom, rok za
rokom, jedno obdobie života za druhým. Je pre
nás nádejné a povzbudzujúce, že Božia milosť ne-
pozná vek. Božia milosť je rovnaká pri mladom či sta-
rom, zdravom či chorom, nie je však samozrejmá,
lebo ju potrebujeme na každý deň znova a znova.
A to si uvedomujú aj klienti nášho SED Prameň
Slatina nad Bebravou.

V uplynulom období sme mali možnosť tešiť sa
z milých návštev detí miestnej MŠ a žiakov ZŠ, ktorí
medzi nás zavítali so svojimi vystúpeniami pri rôz-
nych príležitostiach. Ich entuziazmus vniesol pri
každej návšteve „mladého ducha“ do všednosti ži-
vota staršej generácie. Vzájomné obdarovania z tých-
to stretnutí upevňujú pocit, že aj seniori majú svoje
dôstojné miesto a priestor pre svoj život a vzájomné
vzťahy.

Naše šikovné klientky si opäť precvičili svoje
zručnosti pri výrobe drobných milých predmetov.
Popri pravidelnom duchovnom vzdelávaní sme mali
možnosť vzdelávať sa aj v zdravotnej oblasti, a to na
tému Srdce na erudovanej prednáške pána Kahana

z Topoľčian. Stredisko Prameň ponúklo svojim klientom aj doplnkové služby – možnosť využívať služby pedikérky a kaderničky.

Johann W. Goethe svojho času povedal, že „Krásni mladí ľudia sú hračkou prírody, ale krásni starí ľudia sú umelecké diela.“ Človek môže aj starnutím nadobúdať múdrosť, skúsenosť, a o to sme sa snažili aj v uplynulom období spoločného života v našom zariadení.

*Martina Tlkancová
správkynia SED Slatina nad Bebravou*

Sučianka rozradostila spevom

V zariadení Dom Dobrého Pastiera sme dňa 27. október privítali našich verných spevokolistov z obce Sučany. Od sa začiatku otvorenia domova, nikdy nevynechajú príležitosť, aby potešili tých, ktorým už čas vpísal vrásky do čela. Aj tento krát „Sučianka“ rozradostnila spevom a úprimným slovom krásnej, ľúbozvučnej slovenčiny.

Sučianka

V piesňach sme si zaspomínali na detstvo, mladosť, na starosti a radosti prežitého života. Pri spoločnom vystúpení nechýbal pozdrav starostu obce Vladimíra Plížika. Seniorom poďakoval za prácu a úsilie vynaložené rokmi ako aj za výchovu mladej generácie,

aj takýmito slovami: „Striebro Vašich vlasov, každý z nás si váži, striebro Vašich vlasov, nech úcta k Vám stráži.“

Pán starosta nepotešil len slovom, ale aj vitamínmi, ktoré sú v každom období života dôležité. I za tento prejav rozdelenia sa s blížnym, ďakujeme. Určite je medzi nami veľa tých, ktorí sú vďační za každé milé slovo a prejav záujmu. Ľudské srdce, zvlášť keď je životom utrápené, vie oceniť veci, ktoré mladá generácia často prehlíada a nepripisuje im dôležitosť. Až v starobe spoznajú, pravé hodnoty života.

Radosť našich seniorov

V závere vystúpenia nechýbala gratulácia oslávencovi pánovi Karolovi Kleinovi ako aj všetkým, ktorí si v mesiaci október pripomínajú svoje meniny a narodeniny.

Tešíme sa z každého vystúpenia a dúfame, že hrejivý pocit z ľudskej dobroprajnosti a lásky voči sebe navzájom, nekončí len v danej chvíli, ale že sa nám bude rozlievať v srdciach aj naďalej.

*Lenka Taškárová
riaditeľka SED Sučany*

Výstup na vrchol

Tak ako každé leto za posledných viac ako 25 rokov, sa aj tento júl konal detský tábor SED Svetlo. Tento tábor je zároveň aj detským táborom cirkevného zboru Opiná, kde Svetlo sídli. Tradícia týchto našich táborov je úžasná, pretože v sebe zahŕňa dobrovoľníctvo mladých kresťanov, zvestovanie Krista deťom a spájanie nás všetkých – vedúcich, detí a ich rodičov, nie len v duchovnej, ale aj v ľudskej rovine. Tábor má aj charitatívny rozmer - cena účastníckeho poplatku je prispôbená tomu, aby sa ho

Výstup na vrchol

mohlo zúčastniť každé dieťa, ktoré má záujem. Pre niektoré deti, je to jediný tábor, na ktorý v lete idú, lebo si ho ich rodičia môžu dovoliť. Na druhej strane, je to pre najmladších z nášho cirkevného zboru akási „povinná jazda“. Práve vďaka tomuto, sa tu miešajú najrôznejšie charaktery, názory na Boha, skúsenosti, ale často aj smutné osudy. Mnoho detí na začiatku tábora drží v rukách prvýkrát Bibliu, iné naopak poznajú mnoho biblických príbehov a Ježiš je pre nich najlepší priateľ. Tento rok bol témou Výstup na vrchol. Spolu s biblickými postavami sme vystupovali na rôzne vrchy, na ktorých sa v Biblii odohrali významné udalosti.

V jednej miestnosti budovy SED Svetlo v Červeníci je napísané „Spomienky, ktoré nevyblednú“.

Počas každého tábora si uvedomujem, že práve vďaka Svetlu môžeme deťom (ale aj vedúcim), ktoré na tábor prídu takéto spomienky vytvárať.

Spomienky na zábavu, hry, rozhovory, bláznenie sa, ale hlavne na zvesť o Kristovi. Každý deň zaznieva deťom evanjelium, každý deň môžu počuť o Božej láske k nim. Na týchto táboroch vzniká veľa priateľstiev, ale aj kresťanov.

Zábava nám nechýbala

Michaela Tomčíková
dobrovoľníčka SED SVETLO

Výlet do vesmíru

Skupina mladých dospelých z Denného stacionára vďaka finančnej podpore mesta Trnava 4. novembra 2016 navštívila Bratislavu a svetovú výstavu o kozmonautike Cosmos Discovery. V areáli výstavniska Incheby Expo sme mohli spoločne zažiť dobrodružstvo hrdinov, ktorí prekročili hranicu atmosféry.

Na stovkách exponátov sme videli vývoj pilotovaných kozmických letov od historického začiatku až k súčasným plánovaným misiám. Obdivovali sme originálne artefakty z vesmírnych misií USA a ZSSR,

Vesmírne dobrodružstvo

reálne modely rakiet a raketoplánov aj unikátne dobové dokumenty.

Na začiatku výstavy sme mali možnosť vidieť ruský Sputnik, psa Lajku, aj príbehy kozmonautov od prvého človeka v kozme, Jurija Gagarina, alebo americkú raketu Merkury, vystavenú v skutočnej mierke. Obdivovali sme aj lunárne výpravy programu Apollo, mesačné vozidlo, v ktorom americké posádky podnikali svoje prieskumné cesty na Mesiac a taktiež ruské mesačné vozidlo Lunochod. Rovnako nás očarila aj pestrá výstava kozmických skafandrov a potrebnej výstroje od najstarších až po najnovšie modely prispôsobené dlhodobému pobytu na orbitálnych stanicích. Aj obrovský model rakety Saturn, originálne moduly ruského Soyuzu, či originálne zariadenie z riadiaceho strediska v Houstone neunikli našej pozornosti. Do mnohých z nich sme mohli nahliadnuť a preskúmať ich vybavenie aj zvnútra. Vďaka mnohým videoprojekciám sme mali možnosť vstúpiť na Mesiac, či na Mars. Výstava nám podhalila aj najnovšie plány na osídľovanie Marsu

a mnohé iné projekty svetových kozmických agentúr. Na záver výstavy v priestore interaktívnej playzóny Cosmocamp sme si niektorí z nás vyskúšali kúsok z náročného výcviku kozmonautov.

A letíme ...

Výstava a celý výlet mal pre nás obrovský význam. Bol pre nás nielen prínosom pre rozvoj komunikačných aj sociálnych zručností, ale rozšíril nám pohľad na reálne ukážky výskumu tak zaujímavej a tajupnej oblasti ľudského bádania, ako je kozmonautika a dovolil nám stať sa chvíľu aj kozmonautom. A také dobrodružstvo neprežívame každý deň.

Alena Šurinová

Ergoterapeut Denný stacionár SED Trnava

Nesiete nás na modlitbách

V našom SED Veľký Slavkov prežívame vďaka Pánu Bohu pokojné a vyrovnané obdobie. Klienti napredujú pomaly, ale s istotou v každej oblasti ich života. Vďaka projektu Veľký krok do života, financovaného z nadácie Velux, pre nich naša partnerská kresťanská organizácia z Prešova – Relevant n.o. každomesačne rea-

Rekonštrukčné práce

lizuje intenzívne psycho-sociálne aktivity, ktoré výrazne podporujú ich dozrievanie. Súčasťou projektu Velux je aj realizácia rekonštrukcie staršej poľnohospodárskej budovy na priemyselnú halu, kde by malo v ďalšom období vzniknúť niekoľko pracovných miest pre našich klientov a pre iných ľudí v krízovej situácii z regiónu Poprad. Halu pre nás zakúpil veriaci muž a už teraz v jej okolí prebiehajú intenzívne prvé stavebné práce, ktoré realizuje naša stavebná partia a chlanci z Domu na polceste.

Aj naši chlanci popri práci a rôznych povinných aktivitách prežívajú blížiaci sa čas Vianoc. Pre nich osobne, ako i pre mnoho ďalších ľudí bez domova a rodiny, sú to emocionálne najťažšie sviatky v roku. Preto prestaňme mať zhon, akékoľvek náhlenie, nervozitu, ale prežime tieto sviatky v blízkosti rodiny, ak ju máme a skutočne si ju vážme. Vianoce nie sú priestorom na „povinné“ sledovanie televízie, internetu. Využime radšej tento čas a buďme všetci spolu, viac sa spoznávajme a rozprávajme. Nevyhadzujme jedlo, ale v skromnosti sa podelme s núdznyimi.

Psycho-sociálne aktivity

Želám nám, ale i vám všetkým, aby nielen počas nastávajúcich sviatkov, ale aj v novom roku sme mali Boží pokoj v srdci. My Jeho pokoj v službe intenzívne pocítime. Tiež sa modlíme, aby sme sa naďalej vedeli a dokázali duchovne starať o chlancov a potom, aby sme boli vedení Pánom Bohom aj vo všetkých aktivitách, ktoré sme vám priblížili. A zároveň veľmi ďakujeme za všetky doterajšie modlitby, ktoré silno cítime na „vlastnej koži“.

Eva Gurková

sociálna pracovníčka SED Veľký Slavkov

Putovanie za históriou kartuziánov

Vo Vranove nad Topľou v Dennom stacionári sa dennodenne stretávajú seniori, ktorí sa tešia na spoločné stretnutia. Sú to väčšinou osamelo žijúci seniori. V našom zariadení sa im snažíme spestriť ich „jeseň života“. Spoločne sa stretávajú, porozprávajú sa, posťažujú, pospomínajú, nadviažu nové známosti a ich život sa tak i napriek veku stáva hodnotnejším. Výhodou pre seniorov, ktorí navštevujú náš Denný stacionár je zabezpečenie kontaktu so spoločenským prostredím, aktivizácia, podpora samostatnosti a sebestačnosti a tak zamedzenie spoločenskej izolácie. Dôraz kladieme aj na duchovné nasýtenie pri ranom modlitebnom stíšení počas týždňa. V piatky navštevuje náš kolektív pán farár. V prvom rade sa snažíme, aby sa naši seniori cítili ako „doma“ v ich prirodzenom prostredí, ale tiež spríjemňujeme klientom pobyt a to organizovaním rôznych kultúrno-spoločenských podujatí a výletov.

V objatí Pienin

Obklopení históriou

Jedným z takýchto podujatí bol aj výlet v mesiaci september. Navštívili sme Kláštor kartuziánov v obci Červený Kláštor, ktorý sa radí do zoznamu národných kultúrnych pamiatok. V múzeu sme mohli vidieť zbierkové predmety, dokumentárne a archívne materiály viažuce sa k histórii Kláštora kartuziánov. Táto národná pamiatka sa nachádza v oblasti severozápadného Spiša, leží medzi pohorím Spišská Magura a riekou Dunajec, pre ktorú sa zaužívalo pomenovanie Zamagurie. Súčasťou prehliadky Kláštora bolo aj vystúpenie sokoliarov a ukážka dravých vtákov. Obdivovali sme nádhernú pieninskú prírodu, vlniace sa vody Dunajca, popri toku ktorého sa majestátne vytrčali skalnaté vrchy „Tri koruny“, ktoré sú symbolom samotných Pienin.

Sme veľmi radi, že k zaužívaným aktivitám v našom Dennom stacionári môžeme priradiť aj takéto výlety pre klientov, ktoré sú príjemným spštením našich dní v zariadení.

*Beáta Pacolová
sociálna pracovníčka SED Vranov nad Topľou*

Diakonia.sk

Časopis Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Vydáva Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku. Šéfredaktor JUDr. Ing. Ján Gasper, MBA, LL.M. Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, Palisády 46, 811 06 Bratislava, IČO: 17327181. E - mail: diakonia@diakonia.sk, <http://www.diakonia.sk>, 02/5441 7498. Vychádza 4x ročne. Registračné číslo: 3640/09. Časopis je bezplatný. Jeho vydávanie môžete podporiť formou Tlačového fondu ED, IBAN: SK77 7500 0000 0005 8475 9183 ČSOB, a.s. Bratislava, Variabilný symbol 8811. Príspevky a fotografie do časopisu zasielajte na poštovú adresu: Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, P. O. Box 82, 81499 Bratislava, alebo e-mailom: media@diakonia.sk

**Ústredie ekumenickej pastoračnej služby v Ozbrojených silách
Slovenskej republiky a ozbrojených zboroch Slovenskej republiky**

Úrad ekumenickej pastoračnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

Úrad ekumenickej pastoračnej služby Generálneho riaditeľstva
Zboru väzenskej a justičnej stráže

Vážení čitatelia časopisu Diakonia!

V tomto roku sme oslávili 10. výročie svojho vzniku. Naša organizácia v priebehu desaťročia plne etablovala duchovnú službu v rezorte obrany, vnútra a spravodlivosti. Činnosť ekumenickej pastoračnej služby (EPS) sa stala známou nielen cez náboženské aktivity, ale aj cez mnohorakú starostlivosť o veriacich v ozbrojených zložkách nášho štátu, no tiež i humanitárnu pomoc ľuďom zasiahnutým vojenskými konfliktami. Touto cestou chceme vyjadriť vďaka všetkým našim podporovateľom a spolupracovníkom. Aj vďaka Vám sme dosiahli túto metú v našej službe.

V roku 2017 pripravujeme nasledovné aktivity, na ktoré pozývame aj širokú verejnosť:

- Modlitbové stretnutie duchovných ekumenickej pastoračnej služby a Ordinariátu OS SR a OZ SR v rámci Týždňa za jednotu kresťanov 24. 1. 2017 o 17:15 v kostole Reformovanej kresťanskej cirkvi v Bratislave na námestí SNP
- 1. ročník pochodu - „Duchovne po stopách hrdinov SNP“ - na trase Zvolen - Banská Štiavnica - Kremnica - Banská Bystrica - 24. - 26. 5. 2017. Pochod sa zavrie Službami Božími k 500. výročiu Reformácie, liturgujú duchovní EPS v evanjelickom kostole v Banskej Bystrici - 26. 5. 2017
- 9 ročník policajného výstupu vo Vysokých Tatrách (Slavkovský štít) zraz pred kostolom CZ ECAV Vysoké Tatry, Tatranská Lomnica. - 22. - 24. 9. 2017

